

Школа повинна виховувати національно свідому, духовно багату особистість. Тому потрібно намагатися формувати освітній процес так, щоб кожен учень добре знав свій народ, а у ньому пізнавав себе. Без цього неможливо виховати патріота України, який би характеризувався національною самовідданістю, працював для розквіту Батьківщини в майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Кизименко О.М. Національно-патріотичне виховання учнів на основі особистісно орієнтованого підходу. Харків: Майдан, 2016. 196 с.
2. Кизименко О.М., Кодацька С.В. Відродження народних обрядів та оберегів. Харків: Самвидав, 2020. 315 с.
3. http://oksanakuzumenko.blogspot.com/p/blog-page_38.html
4. https://www.youtube.com/channel/UCe37Cep_ggpA0SKf6Vu0Zfw

Кібенко Любов Михайлівна

старший викладач кафедри мовної підготовки ХДБУ

e-mail: kibenkolubov57@gmail.com

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ В ЗВО УКРАЇНИ

Сучасний освітній простір характеризується новою парадигмою освіти. На нашу думку, вона заснована на індивідуалізації і диференціації освіти, варіативності та альтернативності освітніх систем, адаптованості до змінних умов соціально-економічного середовища, інтересах і здібностях тих, хто навчається. Відповідно до даної парадигми освіта повинна сприяти розвитку людини у процесі розвиваючого способу життя, будуватись на діагностиці розвитку особистості, перейти до виховання культури людської гідності.

Стан майбутнього суспільства, культури та особистості багато в чому визначає розвиток освіти. «Освіта формує людину, озброює її знаннями, виховує громадянські якості, вміння думати й працювати, спілкуватись і відпочивати, жити суспільним чином і водночас бути індивідуально неповторною особистістю» [1].

Підготовка висококваліфікованих спеціалістів передбачає сучасні світові стандарти в галузі освіти, які здатні інтегрувати теоретичні знання і практичні уміння в цілісну систему, володіти новими технологіями тощо. На допомогу класичним технологічним аспектам приходять нові інноваційні методи, зокрема, інтерактивні технології навчання.

Інтерактивне навчання – це специфічна форма організації пізнавальної діяльності, яка має передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен учасник навчального процесу відчуває свою успішність, інтелектуальну [2].

Мета інтерактивного навчання – підвищити інтерес студентів до процесу навчання та зробити їх активними учасниками заняття. Інтерактивна діяльність пропонує більше переваг, ніж просто навчання. Фактично, за допомогою інтерактивних вправ можна покращити комунікативні навички студентів, навички командної роботи, а також розвинути їхню креативність, критичне мислення, навички вирішення проблем і прийняття рішень.

Розглядаючи інтерактивні технології навчання як інноваційні, треба пам'ятати, що будь-яка педагогічна технологія буде мертвою, якщо не розглядати її як цілісну систему в єдності її компонентів і взаємозв'язків.

Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне розв'язання проблем. Воно ефективно сприяє формуванню цінностей, навичок і вмінь, створенню атмосфери співпраці, взаємодії. Окрім того, інтерактивні заняття вчать студентів таким властивостям як терпіння, толерантність, розуміння, а також спонукають їх мислити нестандартно.

Процес навчання не автоматичне вкладання навчального матеріалу в голову того, хто навчається. Він потребує напруженої розумової роботи людини і її власної активної участі в цьому процесі. Пояснення й демонстрація, самі по собі, ніколи не дадуть справжніх, стійких знань. Цього можна досягти тільки за допомогою інтерактивного навчання.

Необхідно проте усвідомити, що моментальному швидкому та ефективному застосуванню інтерактивних технологій всіма викладачами ЗВО заважають певні труднощі. Більшість викладачів не знають змісту самих методів, прийомів, способів організації інтерактивної взаємодії студентів. Цей інструментарій досі залишається новим і мало дослідженим і не знайшов достатнього застосовування у практиці. Крім того, досить часто виникає питання щодо того, як відібрати потрібні для того чи іншого предмета інтерактивні методи і як впровадити інтеракцію в традиційні для сучасного ЗВО форми заняття.

Список використаних джерел

1. Кремень В. Г. Освіта і наука в Україні – інноваційні аспекти: Стратегія. Реалізація. Результати / В. Г. Кремень. – Київ: Грамота, 2005.
2. Пометун О. І. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук. – метод. посібн. / О. І. Пометун, Л. В. Пироженко. / За ред. О. І. Пометун. – К.: Видавництво А. С. К., 2004.
3. Кремень В.Г. Дистанційна освіта – перспективний шлях розв’язання сучасних проблем професійної освіти. Вісник Академії дистанційної освіти. 2003. № 1.

Книшенко Наталія Петрівна

*доцентка кафедри українознавства ХНАДУ,
кандидатка філологічних наук, доцентка
e-mail: knishenko@meta.ua*

ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПРОЦЕСІ ВИКЛАДАННЯ АВТОМОБІЛЬНО-ДОРОЖНЬОГО ТЕРМІНОЗНАВСТВА

Розвиток суспільного виробництва і науки сприяє збільшенню обсягу та ускладненню науково-технічної інформації. Це явище, отримуючи відображення в мові, супроводжується стрімким зростанням термінологічної лексики.

Процес формування термінологічної компетентності триває протягом усього періоду навчання студента в ЗВО, при цьому говорити про сформовану